

РЕШЕНИЕ

№ 11510

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА М. ГЕРГОВА
като разглежда докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело
№ 20221110139381 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по подадена от Сдружение „М.“, искова молба против Фондация „А. 2018“, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искови претенции с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 94, ал. 1, вр. чл. 94а, ал. 1, т.1 ЗАПСП и чл. 92 ЗЗД, с искане да се постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца следните суми: 19 100,00 лева, представляваща дължими авторски възнаграждения под формата на гарантирани месечни минимуми по Договор от 17.07.2019 г. за използване на музика в телевизионна програма А TV („А. ТВ“) за периода от 01.01.2021 г. до 31.03.2022 г. вкл., ведно със законната лихва върху сумата, считано от дата на предявяване на исковата молба – 21.07.2022 г. до окончателно изплащане на сумата; 6 480,00 лева, представляваща договорни неустойки съгласно чл. 10, ал. 1 от Договора и 2 000,00 лева, представляваща договорни неустойки съгласно чл. 10, ал. 2 от Договора.

Ищецът извежда съдебно предявените си права при твърдения, че е юридическо лице с нестопанска цел, регистрирано и като организация за колективно управление на авторски права (ОКУП). Твърди, че на 17.07.2019 г. между страните е сключен Договор за използване на музика в телевизионна програма, с който ищецът в качеството си на ОКУП, отстъпил срещу възнаграждение на ответника неизключителното право да използва за нуждите на своята телевизионна програма с наименование А TV („А. ТВ“) всички защитени музикални и/или свързани с музика литературни произведения, включени в репертоара на „М.“ или които ще бъдат разгласени по време на действие на сключения между страните Договор. Сочи, че съгласно чл. 6, ал. 1 от Договора, ответникът се е задължил да заплаща авторски възнаграждения в размер на 1,5 % отчисления от brutните приходи на телевизията при гарантиран месечен минимум в размер на 1 200 лева без ДДС или 1 440 лева с ДДС. Твърди, че за периода от 01.01.2021 г. до 31.03.2022 г. са издадени фактури на обща стойност с включен ДДС 21 600 лева, както следва:

Фактура № 1000005816/01.04.2021 г. на стойност 4 320 лв. – авторски възнаграждения за първото тримесечие на 2021 г.;

Фактура № 1000005958/06.07.2021 г. на стойност 4 320 лв. – авторски възнаграждения за второто тримесечие на 2021 г.;

Фактура № 1000006057/01.10.2021 г. на стойност 4 320 лв. – авторски възнаграждения за третото тримесечие на 2021 г.;

Фактура № 1000006154/07.01.2021 г. на стойност 4 320 лв. – авторски възнаграждения за четвъртото тримесечие на 2021 г.;

Фактура № 1000006284/01.04.2022 г. на стойност 4 320 лв. – авторски възнаграждения за първото тримесечие на 2022 г.

Излага, че на 06.04.2022 г. ответникът е заплатил частично само първата от горепосочените фактури – 2 500 лева, респ. сочи, че дължима остава сумата от 19 100 лева. Твърди, че съгласно сключения между страните договор, срокът за заплащане на дължимите възнаграждения е 10 дни след изтичане на календарното тримесечие, а начинът на плащане е на три месечни вноски. При просрочие на дължимите суми, аргументира, че съгласно сключения между страните договор, се дължи неустойка за забава в размер на 0,5 % за всеки просрочен ден, но не повече от 30 % от размера на дължимата вноска. С оглед изложеното поддържа, че ответникът дължи неустойка в общ размер на 6 480 лева, както следва:

неустойка за забавено изплатено на 06.04.2022 г. задължение от 2 500 лева - в размер на 750 лева за периода 11.04.2021 г. - 06.04.2022 г. и за остатъчното задължение от 1 820 лева - в размер на 546 лева за периода 11.04.2021 г. - 21.07.2022 г., тоест в общ размер на 1 296 лева, за дължими авторски възнаграждения за първото тримесечие на 2021 г., за които ищецът е издал Фактура № 1000005816 / 01.04.2021 г. на стойност 4320 лева;

неустойка за задължения за второто тримесечие на 2021 г., за които ищецът е издал Фактура № 1000005958 / 06.07.2021 г. на стойност 4 320 лева - в размер на 1 296 лева за периода 11.07.2021 г. - 21.07.2022 г.;

неустойка за задължения за третото тримесечие на 2021 г., за които ищецът е издал Фактура № 1000006057 / 01.10.2021 г. на стойност 4 320 лева - в размер на 1 296 лева за периода 11.10.2021 г. - 21.07.2022 г.;

неустойка за задължения за четвъртото тримесечие на 2021 г., за които ищецът е издал Фактура № 1000006154 / 07.01.2021 г. на стойност 4 320 лева - в размер на 1 296 лева за периода 11.01.2022 г. - 21.07.2022 г.;

неустойка за задължения за първото тримесечие на 2022 г., за които ищецът е издал Фактура № 1000006284 / 01.04.2022 г. на стойност 4 320 лева - в размер на 1 296 лева за периода 11.04.2022 г. - 21.07.2022 г.

Поддържа, че съгласно чл. 7, ал. 2 от Договора, ответникът се е задължил в срок до края на месец април на годината, следваща изтичащата финансова година, да предостави на ищеца заверено копие от годишния счетоводен отчет за своите приходи и разходи, както и справка за отделните приходи за изтеклата финансова година, за да бъде изчислен окончателният размер на дължимото възнаграждение за изтеклата финансова година. Съгласно чл. 10, ал. 2 от Договора, излага, че при неизпълнение на описаното, се дължи неустойка за забава в размер на 1000 лева – т.е. за неподаден в срок отчет и справка за приходи. Соци, че към дата на подаване на исковата молба, ответникът не е изпълнил задълженията си за предоставяне на счетоводен отчет и справка за приходи за 2020 г. и 2021 г., поради което и претендира неустойка в размер на 2 000 лева. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски, включително и тези сторени в обезпечителното производство.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба.

Съдът като съобрази доводите на страните, материалите по делото и закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искиви претенции с

правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 94, ал. 1, вр. чл. 94а, ал. 1, т.1 ЗАПСП и чл. 92 ЗЗД.

В проведеното на 16.06.2023г., открито съдебно заседание процесуалният представител на ищеца формулира искане за постановяване на неприсъствено решение, при твърдения, че на са налице предвидените в закона предпоставки.

Настоящият съдебен състав, като съобрази, че ответникът не е депозирал отговор на исковата молба, не изпрати представител в първото по делото съдебно заседание без да е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, както и че от събраните по делото доказателства може да се направи извод за основателност на заявените искови претенции, намира че са налице предвидените в процесуалния закон предпоставки за постановяване на неприсъствено решение, с което исковете да бъдат уважени, доколкото ответникът е предупреден за тази правна възможност, както с разпореждането по чл. 131 ГПК, така и с определението за насрочване.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в настоящото исково производство – 1103.20лв. – държавна такса и 100.00лв. -юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съгласно т. 5 от Тълкувателно решение № 6/2013г., направените от страните в обезпечителното производство разноски се присъждат с окончателното съдебно решение по съществото на спора, с оглед крайният му изход, респективно с настоящия съдебен акт в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и разноските в обезпечителното производство по гр.д. № 35802/2022г., по описа на СРС – 100.00лв. – юрисконсултско възнаграждение и 40.00лв. – държавна такса.

Разноските по изпълнително дело № 4184/2022г., по описа на ЧСИ Бъзински не следва да се присъждат в полза на ищеца, доколкото на първо място тези разноски следва да се присъдят в изпълнителното производство.

В обобщение следва извода, че ответникът следва да заплати на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал. 8 ГПК, разноски в размер на 1203.20лв. – исковото производство и 140.00лв. – в обезпечителното производство или общо разноски в размер на **1343.20лв.**

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Фондация „А. 2018“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /адрес/, **да заплати на Сдружение „М“, ЕИК *******, със седалище и адрес на управление: /адрес/, **на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 94, ал. 1, вр. чл. 94а, ал. 1, т.1 ЗАПСП и чл. 92 ЗЗД, сумите както следва: 19 100,00 лева**, представляваща дължими авторски възнаграждения под формата на гарантирани месечни минимуми по Договор от 17.07.2019 г. за използване на музика в телевизионна програма А TV („А. ТВ“) за периода от 01.01.2021 г. до 31.03.2022г., ведно със законната лихва от дата на предявяване на исковата молба – 21.07.2022 г. до окончателно изплащане на сумата, **6 480,00 лева**, представляваща договорни неустойки дължими се на основание чл. 10, ал. 1 от Договора и **2 000,00 лева**, представляваща договорни неустойки дължими се на основание чл. 10, ал. 2 от Договора.

ОСЪЖДА Фондация „А. 2018“, ЕИК *****, на основание чл. 78, ал. 1

вр. ал. 8 ГПК, да заплати на Сдружение „М“, ЕИК *****, сумата от 1343.20лв. – **разноски** / 1203.20лв. – исковото производство и 140.00лв. – обезпечителното производство/.

Решението, по аргумент от чл. 239, ал. 4 ГПК, не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____